

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америкѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

РѢКЪ VIII.

Олифантъ, Па. Середа 10-го Октября 1900.

Число 38.

КАЛЕНДАРЬ.

10	С.	Календарь муч.
11	Ч.	Харитонъ препод.
12	П.	Куріакъ препод.
13	С.	Григорій синопсическ.
14	Н.	18. по Сом. Покр. Пр. Ногор.
15	П.	Киприанъ снмуч.
16	В.	Доніанъ снмуч.

ЗМѢСТЪ.

Вѣдъ Редакціи. — Справы „Союза.“ — Переглядъ тыж-дневной. — Что думаютъ? — И въ рускомъ мѣстѣ. — Урядовѣ сиромъ-заны ванадзійскаго уряду. — Дописъ. — Кумъ Гринъ въ Вилль. — Номинъ. — По-коротъ въ америкѣ. — Фелатонъ: въ рус-скій осель въ Паранѣ. — Дѣлашхъ дѣ-тей. — Вечина. — Надѣсавне. — Оголо-шеніи.

Вѣдъ Редакціи.

Вѣдъ Русинѣвъ живущихъ не-лишь въ нашихъ Злученыхъ Дер-жавыхъ, але такожъ въ Канадѣ, Бра-зиліи, Гавайскихъ островахъ и де-видѣ, просимо прислать до „Сво-боды“ дописи про свое житѣ-бутѣ и что нового чувати на вашихъ ко-лоніяхъ. Хотѣ мы далеко водъ себе-вѣдаленіи, але черезъ „Свободу“ мо-жемо часто зъ собою говорити и вѣдѣльно на чужинѣ порозумѣвати-ся тай зарѣвати ся до дальшой-процѣ народнои. Эдѣпуйте новыхъ-предплатниковъ для „Свободы“ и ширѣе ея хата водъ хати, бо лишь-вѣдѣльными силами можемо добити-ся лучшой долѣ и поважаніи у чуж-ихъ народѣвъ.

Хто хоче достати кален-даръ на рѣкѣ 1901 вели-ку а цѣкаву книжку зъ мно-гими образками, нехай при-шле 50 центѣвъ до на-шней редакціи. По новымъ-роцѣ буде правдоподобно-календаръ больше коштува-ти. За \$1.25 присланныхъ на-передъ достанутъ нашъ биз-несменъ календаръ и адвер-тайзментъ на одѣвъ цѣль-ширѣй въ новомъ кален-дарѣ. Другіи люде рахува-ли-бы вамъ за такій адверт-колыка дѣларѣвъ. Хто хоче-дати до календара свою фо-тографію, свои церква, або брацтва муситъ заплатити за мѣсеце яке сей образъ займе и за зроблене образа, котрый потѣмъ достане на-власнось.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Въ мѣсяцъ септем. приступили до „Р. Н. Союза“ слѣдующіи новіи члены:

Northampton, Pa.

Число въ год. взносы:

1. Мартинъ Павло 1991
2. Гула Иванъ 1992
3. Олексова Анна 1992
4. Лазорко Елисавета 1993
5. Гауциъ Юстина 1993

Charleroi, Pa.

6. Трохановскій Кирило 1994

7. Андрейчинъ Северинъ 1994

St. Louis, Mo.

8. Сысакъ Теодоръ 1995

Trauger, Pa.

9. Шолтысъ Василь 1995

10. Семановъ Иванъ 1996

11. Гринко Матро 1996

Ansonia, Conn.

12. Адамъ Антонъ 53

Yonkers, N. Y.

13. Дзюбакъ Иваанъ 1997

Shenandoah, Pa.

14. Цѣхотъ Гринъ 1234

15. Дутко Дмитро 1234

16. Коляръ Прокопъ 1235

Pittsburg, Pa.

17. Кляръ Анна 1997

18. Старухъ Иванъ 1646

19. Драгузъ Иванъ 1330

20. Головачъ Яковъ 1165

Whitney, Pa.

21. Вознякъ Августина 1824

Olyphant, Pa.

22. Трановичъ Теодоръ 1813

23. Мурдза Депасть 35

Elmira Heights, N. Y.

24. Оубаханъ Федоръ 1998

25. „ Стефанъ 1998

St. Clair, Pa.

26. Марцѣвъ Мих. 1036

Jessup, Pa.

27. Драбѣкъ Мартинъ 1513

Scranton, Pa.

28. Гочко Иванъ 1999

Old Forge, Pa.	
29. Штефанъ Теодоръ	2000
30. Гузъ Валтеръ	2000
Lansford, Pa.	
31. Стешильскій Лука	2001
32. Найко Несторъ	2001
33. Бордаль Янко	2002
34. Гринчикъ Михайалъ	2002
35. Рокита Яношъ	2003
36. „ Михайалъ	2003
37. Френдокъ Михайалъ	2004
38. Сотакъ Іліанъ	2004
39. Федорѣвъ прецо	2005
40. Петко Михайалъ	2005
41. Курудзъ Стефанъ	2006

Д. Пирчъ секретарь

Переглядъ тыж-дневной.

Страйкъ углярѣвъ те не-скончивъ ся. Робѣтники дер-жать ся завзято, а компа-ністы не хочутъ давати ве-ликихъ уступокъ, та хо-тѣли-бы за вѣнку цѣну „ю-нію“ розбити. Въ той цѣли-повышували они картки,-щобы люде пишли до робо-ты, а они дадутъ имъ о 10-цѣт. на долларъ больше якъ-доси. Дѣлякъ компаніи обѣ-цяли такожъ знизити цѣну-пороху. Думали, що люде-почувши о томъ, сейчасъ-побѣгутъ до работы и че-резъ тое страйкъ и „юнію“-будутъ зломаніи. Але люде-уже не дурніи. Они знаютъ, что если-бы послухали те-перь компаніи и пошли до-работы — компанія могла-бы-имъ дати за одѣвъ мѣсяць-лѣпшу платню, а на другій-звѣвъ зменчати, бо такъ-уже-неразъ бывало. Люде чека-ють на конвенцію делега-товъ вѣдѣхъ майнерѣвъ и ажъ-тогда пойдутъ до работы-якъ конвенція се ухвалитъ, а тимчасомъ чекають на-те, що компанія зроблять,

Сей образокъ показуе Хинія въ-аржѣ. Ё се кара за менши провини.

зъ котрыхъ лишь 2, а имен-но Susquehanna и Пенсилва-нія и не хотять жадного-уступства людемъ дати, а Delaware & Hudson, для-постраха, навѣтъ стянула-людямъ 10 проц. при по-слѣдней выплатѣ. Конвен-ція майнерѣвъ має водбу-тись въ Scranton, Pa., але-коли сего ще докладно не-знати. Президентъ „юніи“ Mitchell не хоче самъ тое-справкою розпоряджатись и-чекае доки майнеры самі-не зажадаютъ конвенцію. Минувшого вѣторка водбу-лась велика парада (походъ-улицями) въ Wilkes-Barre, Pa., а такожъ митингъ въ-одномъ зъ парковъ. 20.000-майнерѣвъ взяло участь въ-парадѣ и слухало промовъ Mitchell а и другихъ про-водирѣвъ страйку. Страйкъ-углярѣвъ показуе наглядно, что значить единость, а по-виненъ вѣтъ научити майне-рѣвъ, щобы то було, если-бы-150.000 людей, котріи теперъ-страйкують при выборахъ-

Въ Хинахъ правительство-выдало наказъ укаранія при-ца Туана и другихъ прово-дирѣвъ бакерскихъ и зда-вало ся що вже жадаю вѣдѣхъ-союзниковъ будутъ сповне-ны — тимчасомъ Франція-предложила, щобы вѣдѣ фор-ты хинскіи межі столицей Пекиномъ а берегомъ моря — были знищеніи та щобы-Хиндямъ закатати спрова-дзувати оружіе до своего-крыю. Злуч. Державы сирот-ивились такому предложе-нію, хотыи Россія е за тымъ-и ще-деякіи другіи державы.

Филиппинцѣ все ще бун-туютъ ся, хотыи комисія фи-липпинска пише, что все е- all right. Американцѣ не-мають власти лишь надъ-1-юю частею тыхъ островѣвъ, розвадили готель и дома-розпусы — за що Фили-ппинцѣ ихъ не любятъ, а ве-давно забрали имъ 53 лю-дей въ неволю, а многихъ-убили. Два америк. офице-ры, що тортуровали въ-звѣдѣ, достали „упомнене“.

Что думаютъ нашѣ власти церковны въ Галичинѣ про 25 тысячъ эмигрантовъ въ Канадѣ?

(Конецъ.)

Ординаріаты нашѣ въ Га-личинѣ, а взглядно ордина-ріаты львовскіи най схоче-надѣ слѣдующимъ застано-витись:

Народъ рускій въ Канадѣ-муситъ мати свою организа-цію церковну — значить-громады церковны, церков-ный грунтъ — свои церкви.

Рядъ канадскій дае да-ромъ громадѣ церковной 113-морговъ землѣ и позволяе-рубати матеріалъ на цер-ковъ и на церковный буды-ни.

Право канадское каже, что та земля, тыхъ 113 мор-говъ, муситъ бути записана-не на конфесійну громаду, але на організацію церков-ну, узнану и подтверждену-законодавчою палатою въ-Оттавѣ. Чи та конфесійна-громада католика, чи про-тестанска, чи жидѣвска, она-муситъ мати свою зорга-низовану, чартеровану (пра-вомъ узнану) зверхность-церковну, иначе не має-права до правнои власности-церковной фармы. Тѣ фар-мы, котріи правительство-надало тимчасово нашімъ-громадамъ церковнымъ въ-Стуартборнѣ, Довфинѣ, Йорк-тонѣ, Плевентѣ Гомѣ, Ед-монтонѣ и др. стануть то-гда правною власностью, если-правительство узнасть-нашу церковь въ Канадѣ-церковною організацією. А-понеже мы не маемо цер-ковной организаціи въ Ка-надѣ, може дуже легко и то-въ недалекой будучинѣ, прійти до того, что тѣ вѣ-

церковныи власности будутъ-позаписованы частію на ри-мо-кат. церковну организа-цію, частію на православну-церковну організацію, котра-то послѣдѣ старася вла-сне теперъ, щобы Канада-узнала ихъ церковь, яко-правну церковну организа-цію. Если нашѣ ординаріаты-львовскіи не возьмесь за-вѣдѣ слѣдующимъ застано-витись, щобы нашу церковь-узнала Канада за правну-церковну організацію — мы-пропали въ нѣпую церковну-въ Канадѣ. Сю переважну-точку смѣю я поддати подъ-зрѣлу розвагу будучому-Митрополитѣ галицкому.

Подъ конецъ я позволю-себѣ подати колыка точокъ, якыи бы конечно треба зро-бати, щобы зарадити лиху:

- 1) На коштѣ миссійного-фонду (котрого ще нема. — Ред.) чи на коштѣ вѣдѣхъ-трохъ епископѣвъ, выслати-5 священниковъ до Канады, одному зъ нихъ надати-власть генерального вікарога и по-старитись, щобы нашу цер-ковь признали въ Канадѣ-правною церковною органи-зацією. Понеже ваша цер-ковь зовесь католицкою, для-того просьбу о признае-правной церкви муситъ под-писати епископъ. Выселаныи-генеральный вікарій поспи-савъ бы вѣдѣ наданіи пра-вительствомъ тимчасово-вла-ности церковной, епископъ, а-властиво Митрополитъ-львовскій подавъ бы прось-бу до правительства кана-дского и оно признаючи-церковь правною организа-цією злучило-бы вѣдѣ влас-ности церковной въ одну цѣ-лѣсть, котра-бытворила такъ-звану въ Галичинѣ ерекцію. Поспѣхъ и незабудбае тои-преважной справы конечно.

(Продовжене на другой сторони.)

Зъ русскихъ осель въ Паранѣ.

Сего року выслали була редакція знаноч-часописи „Tygodnik Ilustrowany“ новѣстиписателя Артура Грушецкого до полуднево бразилійскои провинціи Параны, щобы оглянувъ и описавъ та-мошній польскій колыоніи. Выселаныи делегаты помѣстивъ въ „Tygodniku“ описъ свои подоро-жи зъ образками зъ колыоніи паранскихъ. Зга-дуе про высылкѣ агентовъ портовыхъ, котріи ту-мають бѣднѣхъ нашихъ селянъ, обдарають и-опшукуютъ въ дорожѣ, а часто завозятъ навѣтъ-тамъ, де выходѣць не гадае хати. Дальше зга-дуе, що стрѣчавъ въ дорожѣ нашихъ людей, ко-тріи хѣли до Параны теперъ, гадаючи, что тамъ-ще одержать грунты и помѣчь для загосподаро-ванія ся, подѣсавъ коли колыонизація тамъ вже-застановлена водъ р. 1897. Они бѣдолахи тому-не вѣрять и руйнують ся на коштовну подорожъ-заморську (майже по ето злр. водъ особы), а въ-Паранѣ не знаходять нѣякои помочи и зданіи на-свои власныи силы... А. Грушецкій ѣздивъ опи-сати польскій колыоніи, отже на рускыхъ не бу-де, але понеже въ Паранѣ е и нашъ рускій осель, де поселилось около 30.000 русскихъ селянъ ве-ликимъ русскимъ громадамъ середъ водѣвѣхъ-лѣсовъ, то не безъ цѣкавости буде и для насъ-его описъ. Опису давныхъ польскихъ осель зъ-подъ Курітібы не подаемо, бо тамъ Русинѣвъ-майже зовѣтъ нема. Вѣдѣосины впрѣчѣмъ тыхъ-давныхъ оселниковъ подстоличныхъ зовѣтъ ин-шій, якъ тыхъ новѣйшихъ въ лѣсахъ, дальше водѣ-

столицѣ. Тамтѣ осѣли передъ 30 лѣтами на ке-скихъ грунтахъ, але подъ столицей и при ве-ликой праці и запобѣгавости мають ся добре. бо продають свои продукты до столицѣ. Но-вѣйшій осадники, що поселились вже дальше, въ лѣсахъ, на доброй землі, мають що ѣсти, але-прошей не мають, бо нема доброго збуту на ихъ-плоды. Цѣлого довгого опису подорожи Груше-цкого не подаемо. Звидѣмо лише про тяжку до-лю, якои зазнали нашѣ бѣдныи поселенцѣ, заки-они завели свое господарство въ тыхъ буйныхъ, дикихъ пралѣсахъ, середъ невыгодъ и мольнои-праці. Колько то жертвъ пожерла початкова-нужда, коли то звалилось 30.000 нашего народу-въ тѣ дикіи лѣсы, а ледачы урядники колыоні-заціи веліи недбало цѣлу ту колыонизацію. По-томъ тяжкою горю першихъ лѣтъ, есть тамъ-теперъ колыка великанскихъ русскихъ осель, ко-тріи не лише самы собою численныи и великии, але-и лежать досытъ близько себе. Не пропадутъ вже-тамъ марно тѣ нашѣ рускіи люде! Яке то щасте, что не давнѣе они затягнутыи дѣвольскимъ аген-тамъ на робѣтниковъ-невольниковъ на ланы-плантаціи кавы до пѣвнѣчныхъ нездоровыхъ го-рячихъ провинцій бразилійскихъ! Мають бодай-здоровый воздухъ, тай кусникъ свои землѣ и-сидять вкушѣ, Русинъ коло Русина. Раю не за-знали; працюють дуже тяжко, але бодай на сво-ими и для дѣтей своихъ.

Зъ описѣвъ п. Грушецкого подаемо ось въ-переводѣ описъ его гостины въ колыоніи Люце-нѣ, заложеной въ лѣсахъ такъ само якъ и нашѣ-русскіи осель; зъ тѣю лише рѣзницею, что поль-скій поселенецъ зъ варшавского поселился о-колыка лѣтъ скорше (въ 1890 pp.) водѣ нашихъ-

русскихъ (въ 1895 и 1896 pp.) Люцена лежить-о колыка миль водѣ рускихъ осель и не рѣзнить-ся нѣчимъ что до климату и природы водѣ нихъ. Подаючи отсей описъ, просимо нашихъ паран-скихъ Русинѣвъ, щобы описали и свои колыоніи-вѣрно и докладно, нехай мы знаемо про свои-братѣвъ изъ того „темного“ краю. Тимчасомъ-прочитаемо собѣ описъ п. Грушецкого:

Въ Люценѣ.

Люцена, мѣстечко будучности, кромѣ по-стерунку полиціи має колыка гарныхъ домковъ-вѣмецкихъ и италійскихъ, готель польскій зъ-вендою (крамницею) и досытъ малыхъ двѣрковъ-колыонистѣвъ польскихъ; водѣ того „мѣстечка“-йдуть дороги въ рѣжныхъ напрямкахъ, ведучыи до-посидинокъ группъ колыоніи. Такихъ группъ е-чотырнацять, есть тысячу надѣловъ, каждый-менше больше водѣ 25 гектарѣвъ (т. е. сорокъ-морговъ, гектаръ — нашому 1 1/4 морговъ). Вздожь километра дороги поселе ся звичайно-чотырохъ зъ одной, чотырой зъ другой стороны, зъ водѣвѣдною скѣлкостью грунту; водти по-ходять великій водѣдаленіи водѣ центра (мѣстечка-), котріи дохѣдять и до 40 километровъ. (Въ-Люценѣ поселено въ р. 1895 — за давню поль-скою колыонію — ажъ на границіи дикого и лю-того племени индійского Вотокудовъ — значне-число нашихъ Русинѣвъ. Становлять она тамъ-завѣсмъ окрему колыонію, Моому и Просему. Ихъ водѣвѣдавъ бу-въ торѣкъ рускій мисіонарь о. Кизима зъ Прудентополю и писавъ, что тѣ лю-денскіи Русины осѣли собѣ „кремо, вкупцѣ, и-есть ихъ пось до трохъ тысячъ душъ. На ихъ-оселю напали бу-ли въ р. 1895 дикіи Вотокуды и-убили 19 Русинѣвъ. — Увага товмача.)

На вынаймленомъ кони пустивъ ся я до ко-лыоніи „Polonia“, о якихъ пять километровъ-водѣ „мѣстечка“ Люценѣ, де мешкае колыоністъ-Янъ, котрый насъ привѣзъ бу-въ зъ стаціи же-лѣзничной. По дорожѣ, въ глубинѣ — дома, въ-родѣ шляхты загоновой, огороженныи, а коло нихъ-градки ярины и бульбы. Коли отворивъ я во-рота, выбѣгъ господаръ, лице озерѣль, приеми-е, розвѣсавъ ся усмѣхомъ. Р. 74

— Дай Боже здоровья, що павъ привѣхали — каже, стискаючи руку сердечно.

Домъ анъ горшій, анъ лѣпшій водѣ иншихъ, може лише стараннѣйше удержанныи. Зъ лѣвой-стороны перебѣ домомъ пальма, зъ правои за-штахетками — высокій, обсыпанныи цвѣтами-олеандеръ, дальше дерево міртове и садъ зъ фігъ, помаранчъ, черешень (португальскѣ „segeja“) и-сливокъ (португ. „ameixas“), але не е они анъ-такъ смачныи, якъ нашѣ; въ глубинѣ за домомъ-сосны бразилійскіи (пінборы, аравакари).

Выбила и господыня, мати четверо дѣтей, запрашаючи до хаты. Зъ сѣнній, котріи ведуть на-скрозъ, зъ лѣвого боку мала кухня, въ котрой-нѣхто не спитъ, коло неи комната гостинна; на-проти кухни, зъ правого боку спальня, а даль-ше робѣтня господарска. Въ свѣтлицѣ крѣсла-зъ деревяною канакою, столыи открытыи сер-ветои, на стѣнѣ образы Матери Божои, св. Ан-ны и Йосифа, якыи старіи фотографіи и зеркал-це. Газдыня выйшла и внесла цю хвали яечни-цю, масло сыръ и хлѣбъ житный, все на бѣ-лыхъ тарелкахъ.

— То вже рѣдкость въ Бразиліи: масло и-сыръ! Познати знамениту газдыню.

— Е-е, яка тамъ газдыня, плекають ся ко-ровы, то и есть — каже она задоволенна.

скій поць пустив наших рабів до бейзменту, де кількох людей висповідало ся... Та мало ще того! Дня 24. септембра прїхав о. В. вїнчати молодята. Айрскій поць сям разом навѣть не пустив нашою „душпастьра“ до бейзменту, але ласкаво позволяв — слухайте добре — пивницю, въ котрій було до 5 тонів угля, повно смѣти — о. В. молодята, дружбы и дружки. Здає ся, що ще такъ порядно нѣхто з Русинів не вїнчав ся тай ще нѣякїх священників, навѣть жидівскїх рабинів, не давав въ пивницю слюбю. Але для наших темных овец и таково ж пастыря и темна пивница добра... Чи то не велика ганьба для насъ всѣхъ? Чи тї душпастьрѣ, тї просвѣтителѣ ам. Русинѣсто учить людей чести и ихъ люцюк гідности, напосѣли ся насъ деморалізувати и себе и невинныхъ людей выставляти на посѣдну ганьбу!

Намъ потреба на кождой малой мѣсцевости малыхъ каплицъ, якъ то мають люди въ Elmira, щобъ мы не поневѣрялись по пивницяхъ чужихъ, але намъ треба такожъ такихъ священників, котрї сѣ постоянно за нашу честь, а не поневѣрили насъ и себе, якъ то стало ся недавно у насъ въ Auburn.

Простый робітникъ.

Зъ St. Louis, Mo.

Отенмъ даемо до вѣдомости всѣмъ нашимъ прїятелямъ зъ близка и далека, що выгравка, на годинку, котру дарувавъ честный Василь Ковалекъ на доходъ нашої закладающей ся церкви, вѣд була ся 2-го Септембра и число 314 еѣ выграло. Дальше подаемо до вѣдомости, що братъ Иванъ Ивановичъ зъ Mt. Olive, Ill. приславъ \$20.00, а крїяне зъ Bonpe Terre и Disloge, Mo., прислали разомъ \$38.65. Въ виду того мы рада церковь въ St. Louis, Mo. дякуемо сердечно въ имени тутешныхъ Русинів всѣмъ тымъ, що помагають намъ въ нашою дѣлѣ и желаемо, щобъ Богъ вынагородивъ ихъ за ихъ труды.

Пр. Марфутъ, преед.
Т. Ябчанка, касіеръ,
П. Чарный, секретарь.

Кумъ Гриць и Василь.

Василь: — О-о-о! що бачу? Кумъ Гриць! Копу лѣтъ не здыбавъ ся вже зъ вами. Де-жъ то вы бывали, що видали?

Гриць: — Я бувавъ дуже далеко — їздивъ на агітацію по цѣлой Пенсильваніи, чтобы поцери справу братівъ-робітниківъ.

Василь: — Такъ? Честь вамъ за се! А якъ має ся теперъ рѣчь зѣ страйкомъ?

Гриць: — Добре, дѣлаше вже не може и бути. Робітники тримають ся вѣдлично, заховують ся спокійно, постувають рука въ руку и есть невяна надѣя, що сей разъ выиграемъ мы. Компаністы (богачѣ) вже зачули чимъ то пахне и починають вертѣтись мовъ муха въ околѣ. Оди порозвѣщували плакаты, що подвыскають плату, другї знижаютъ цѣну пороку (потрѣбногъ при работѣ), третї обѣцують горы и мосты лишь щобъ ити до работы и т. д. Робітники однакъ не хотять имъ вѣрити и смѣють ся зъ ихъ злѣстной безсильности.

Василь: — Се добре, дуже добре! Похуднуть троха животы панкамъ. Гриць: — Уже имъ и похуди. Сей страйкъ припровадивъ ихъ до страты миллионівъ долларівъ, а вѣдодатку дає ся вѣдчувати бракъ угля, зближають ся выборы...

Василь: — Выборы, выборы вѣнхъ найнижѣйша обставина. Они черезъ выборы старають ся всѣми силами залагодити страйкъ бо въ противнѣмъ разѣ такий самый черевайко якъ они, McKinley, не буде президентомъ... Але правда, пригадалисьте, — що стало ся цѣквого въ Австрії? Тамъ теперъ такожъ выборы до рады державной. Розкажуте.

Гриць: — Австрія драгитива була тай драгитива е. Тамъ выборы перепроваджують ся въ той самъ способъ що давнѣйше: неправдою, насильствомъ и подкупствомъ. Вирадѣ люде добровѣлѣ працують и агітують щиро, але не слыть и вѣроги правды и поступу...

А отъ читавъ я въ одной старокраевой часописи, що польскїе панки вже взяли зъ державной касы кѣлка миллионівъ зол. на выборы, т. з. на подкупство рѣжныхъ хрувѣвъ. Пише тамъ дальше, що они передъ кождыми выборами берутъ такую суму грошей нѣбы то для потерпѣвшихъ вѣдъ елементарныхъ нещастѣ, а вѣдѣстности обертають ихъ на выборчї цѣли.

Василь: — А нужды бы они навѣли ся! Не боять ся Бога рабѣвники оди? Та-жъ тї грошѣ мусить бѣднїй народъ горько платити при податкахъ.

Гриць: — Правда, что мусить, але гадаете что то лишъ тамъ такъ дѣсь? Въ Америцѣ всѣ выборы такожъ лишь подкупствомъ перепроваджують ся. Народы зъ дурноты голосуютъ на того, кто платитъ, а той пѣзнѣйше выдрапавшись на який урядъ, дере зъ нихъ скору ажъ мило. И кто ту вивенъ?

Подслушавъ Чалый.

НОВИНКИ.

— Просимъ прислать намъ сейчасъ фотографіи новопобудованныхъ тутешныхъ церквей, а особляво канадійскихъ и бразилійскихъ. Такожъ фотографіи фермерскихъ хатъ и цѣлого обїаста, группъ, особѣ и т. п. Хотемо помѣстити се въ Календаріи на 1901 р.

— Памятайте на „Руско-Народный Домъ Имїграційный въ Америцѣ“ и высылайте жертвы до касіера подѣ адресомъ: Mr. JOHN PARYLAK, 436 East 76 St., New York City, а заравномъ уведоміть о томъ секретаря подѣ адресомъ: Mr. K. KIRCZOV, 140 Essex Str., Jersey City, N. J.

Комитетъ.

— Около 40 людей переплатило до теперъ житемъ цѣсарскїе маневры въ Галичинѣ. Оть и сими днями мѣжъ Сольвою и Яблонкою ексильдувавъ зновъ гарматный набѣй (подчасъ стрѣляли) и чотырохъ жонїрѣвъ розорвавъ на кусники, а 18 другихъ тяжко зѣстало пораненныхъ. Сотки людей лежить окрѣмъ того по шпиталяхъ, сотки потратитъ еще здоровье и тысячѣ марнуютъ найдорожшїй часъ... Се все добродѣйства милїтаризму.

Въ Японіи вышло право, котрымъ забороноено курити вѣмъ, — що не мають 20 лѣтъ жита.

— А. Б. Дзубай, „тепнїученїи фїшкарїи и банкар“, зъ Johnstown, Pa., братанокъ двоихъ угорскихъ снїщенниківъ, зникъ вразъ зъ \$1000.00—6000.00 людскихъ грошей а жену и дѣти зѣставивъ на провїдѣніе Бже. Газеты пишуть, що бувъ вѣдъ великимъ мадарономъ и ексекуторомъ въ старѣмъ крїю. Дерѣ люде зъ шкѣры а потѣмъ покравши якийсь грошѣ утѣкъ до Америки. Се нова научка нашимъ людемъ, чтобы вѣдкладали грошѣ лишь до банківъ правды, а не давали въ руки всякимъ пройдеисѣтамъ.

— Передъ кѣлкома днями згорѣли въ Шамокїнѣ, Pa. забудованя Milling Co. Страты доходятъ до 50 тысячъ д. ларѣвъ.

— Повени навѣстили зновъ Галичину. Мѣжъ Дрогобычѣмъ и Стрыймъ воды зничили желѣзничїй насыпъ, а комунїкація мѣжъ Хирѣвомъ и Перемышлемъ есть повстримана зъ той причины.

— Вчера тыждень заложили Русины зъ Maufield, Pa. свою сторожу огневу. Рѣчь се дуже похвальна и вѣрта, чтобы нашї люде всѣ до такой сторожѣ позаводили. Въ Олифантѣ сторожа огнева, зложена зъ Русинѣвъ и Словаківъ истнуе вже вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ.

— Не выслѣдженїй злодѣѣ достали ся дня 2. с. м. до Ватикану, (резиденція папы въ Римѣ) и вкрали 357 тысячъ лїръ въ цѣнныхъ папѣрахъ, а 3 тысячѣ готовѣ кою.

— Черезъ вѣкно зъ четвертого поверха выкинувъ свою жѣнку оденъ вѣрный ажъ до смерти мужъ въ Нью Йорку. Женщина забилась вѣдъ разу, а причиною того мали бути рѣжнїи приємности супружеского жита.

— Въ Кошицяхъ, на Угорщинѣ, застрѣлилъ ся головной управитель почты. Догадуютъ ся, що мусѣвъ здефравдовати значну суму грошей, проте не бачавъ ишого выходу лашъ смерть.

— Се называє ся поряднїй чоловікъ! Д. Бавцуръ зъ Wapdon, Man. въ Канадѣ посылалъ грошѣ за газету, пише такъ: „Прошу васъ редакцію, я бы бувъ вже давно свой довгъ за славъ, але сего року въ насъ малй зарѣбки, а теперъ зновъ часто дощъ перепадаетъ и вся работа стоить. Прошу васъ дуже фїлно, зачекайте менѣ трошки — пѣзнѣйше то я пошлю всю, а теперъ пошлю часть зъ довгу; а ще разъ прошу, не гнѣвайтесь на мене, я самъ знаю что треба заплатити и менѣ ажъ вѣстидно, что за газету вынени...“

— Ч. Мих. Бырда членъ братства въ Питсбургѣ лежить хорый уже довшїй часъ въ шпиталѣ и просить, чтобы крайне прїйшли его часѣмъ вѣдвїдѣти.

— Пять миллионѣв доллѣвъ треба, чтобы яко-такъ поставити на ноги тыхъ, що понесли вѣраты подчасъ великого нещастя въ Тексасѣ, а 2000 людей мусить працювати за 3 мѣсцѣ, закимъ повытѣгаютъ всѣ тѣла не бѣщикѣвъ и попрячуть звѣлиски будынкѣвъ.

— Въ 1898 роцѣ Сполученїй Державы мали 25.000 войска, котре коштувало край 23 миллионы долларѣвъ на роцъ. Теперъ мають 100.000 войсѣвъ, а утримане ихъ коштуе рѣчно 135 миллионѣвъ.

— Угорскїй священникъ изъ Дукенъ, Па., о. Юліи Станкавицъ, выступивъ изъ „Соединенїя“.

Жертвы на запоюгу для страйкерѣвъ въ Пенсильваніи зложили:

Попередно	\$66.60
Русины зъ Авсонїи, другїй разъ (зѣбравъ о. Боучекскїй)	3.50
Русины нью-Йорскїи, зѣбр. Ив. Парилекъ и Т. Галъ	16.80
Разомъ	\$86.90

Дальшї жертвы просимъ присылать на руки нашої Редакції.

*) Поминный санъ жертвѣдательвъ подамо въ слѣдующиъ числѣ.

— Найгустьїше залюднѣный кусникъ землѣ въ Злученыхъ Державахъ е „блакъ“ межѣ 61 ою и 62 ою улицею а 10-ю и 11-ю евеноу въ Нью Йорку. 3988 людей мешкає на сими малѣмъ куснику землѣ, въ большѣй части нѣгрѣвъ.

— Греція хоче завести у своимъ войску порядокъ такий якъ е въ Швейцаріи, то есть, чтобы воики не служили по 3 роки заравномъ якъ въ Австрії, але щобъ першого року служивъ воикъ у войску за 100 дѣвъ, а каждого другого року по 20 дѣвъ, доки не буде мати 32 лѣтъ.

— Сего року вродилось въ Америцѣ около 100 миллионѣвъ бочѣвъ яблокъ. Такого уроджаю на яблока еще тутъ не бывало.

— Послѣднего рахунку число людей въ Пенсильваніи возросло о оденъ миллионъ. Отже має она теперъ 6 и четверть миллионѣвъ душъ.

— Въ Индіи по довгѣй посуѣ впаивъ великій дощъ, такъ что мѣсто Калкута было до половины подѣ водою и многї дома позавалювались.

— 36 справозданъ радѣ повѣтовыхъ довѣдуемъ ся, что повѣвъ въ Галичинѣ нанесла 9 миллионѣвъ 130 тысячъ 580 коронѣ шыкоды, а именно въ повѣтахъ: Вого родчаны, Вѣбрка, Бучачъ, Долина, Дрогобычъ, Калущъ, Коломыя, Надворна, Перемышль, Рогатинъ, Рудки, Сянокъ, Станиславѣвъ, Стрый, Товмачъ, Турка, Жидачѣвъ и Горлицѣ. Здає ся однокѣ, что рады повѣтѣвъ не подали всего по правдѣ а шыкоды суть о много большѣ.

— Трансвальскїи Бурѣ достали на выставѣ парискѣй першу премію (надгороду) за свое вѣдлчнѣе школьничество. Значать ся, что они подѣ взглядѣмъ протѣ свѣтъ стоятъ далеко выже якъ неодиѣ народы замѣшкующїй Европу, а выкрутъ Англійцѣвъ немѣвъ бы для розширенїя цивїлизаціи провадили зъ нами войну есть брехнею. Бурѣ ихъ цивїлизаціи не потрѣбують.

— Коло села Nagy-Kurtoz, новгородского комїтету (на Угорщинѣ) трафивъ ся рѣдкїй випадокъ: середъ ясного и погѣдного дня забивъ грѣмъ двѣ женщины. Працовали они на поли, — снѣтъло гарно солнце, на небѣ не было найменшой хмарки, коли въ томъ блиснуло, загремѣло и обѣ женщины повалились безъ жита. За годину доперва по томъ выпадкѣ надѣйшла хмара и почавъ падати дощъ.

— Коло села Nagy-Kurtoz, новгородского комїтету (на Угорщинѣ) трафивъ ся рѣдкїй випадокъ: середъ ясного и погѣдного дня забивъ грѣмъ двѣ женщины. Працовали они на поли, — снѣтъло гарно солнце, на небѣ не было найменшой хмарки, коли въ томъ блиснуло, загремѣло и обѣ женщины повалились безъ жита. За годину доперва по томъ выпадкѣ надѣйшла хмара и почавъ падати дощъ.

— Въ Австрії оденъ воикъ перебравъ ся въ бабку одѣжъ и хотѣвъ дезертировать, але въ Краковѣ познала его поліція помимо зголеныхъ вусѣ и арештовала.

— Рускїи бизнесмены, что не хотять дати оголошенїя до „Свободы“, нехай не давають ся, что Русины у нихъ не купуютъ, бо они идуть за тыхъ бизнесменѣвъ примѣромъ. Рѣвно-жъ нашѣ брацтва повинны дати до „Свободы“ имя своего брацтва, предѣдателя и секретаря, а такожъ мѣсце где и часть коли вѣдбувають ся мїтінги. Цѣна за такой оголошенїя дуже низька. Пишѣтъ до редакціи и довѣдаєтесь.

Бувъ си дѣдъ Монька Мавъ ся злогонка: Хаточка соломянна, Шапочка каштанна.

— А їзъ бисъ? — Дай ми. — Робявъ бисъ? — Почкай ни. — А спавъ бисъ? — Ой ба-ба!...

Сихъ нару стрѣчѣвъ взятыхъ зъ устѣ народа — вѣрта щобъ наша дожорѣдъ „Монька“ (не монки, monkys) добре вытвердили на память.

— Поважна російска газета „Сѣверный Вѣстникъ“ въ числѣ 178. вызве, aby православне благотворит. общество въ Петербургѣ, старало ся, чтобы всѣмъ народѣмъ въ Росіи позволено жита и розвивати ся и щобъ Русинамъ-Украинцямъ дано свободу розвою. (Звѣсно, что царъ въ 1876 р. заказавъ по руски выдѣлати книжки та что въ Росіи не вѣльно учить по руски анѣ въ школахъ анѣ въ дома).

— Ч. П. Завада, секретаръ братства и членъ „Р. Н. Союза“ зъ Whitney, Pa. пише намъ, что работа у нихъ коло мягкого угля иде добре до сего часу и не дуже тяжко еѣ достати.

— Въ Буффало, Н. Й. буде на другїй роцъ велика всеамериканска выставка, на котру вѣрто буде поѣхати.

— Дѣти въ публичныхъ школахъ, въ стейтѣ Нью Джерзи, зложили для бѣдныхъ въ Тексасѣ: \$1174.94, а крѣмъ того богато убранны, муки, и другою живности.

— Въ Парижѣ на выставѣ е одна чотыро-лѣтна дитина именемъ Пепіто Арріла, котра вѣдогрне на фортепьянѣ кожду арію, яку лишь учу першїй разъ.

— Найскоршїи на свѣтѣ корабель „Deutschland“ (Hamburg Line) заробивъ за одну подорожъ 200.000 дол.

— 325 клубѣвъ одного дня основали демократична партія въ цѣли агітаціи wyborchoi; до клубѣвъ сихъ приступило 1.500.000 членѣвъ.

— Французскїи президентъ Любѣтъ запросивъ до Парижа на выставу 20.000 вѣйтѣвъ зъ цѣлого краю и давъ обѣдъ.

— О. А. Хотовицкїй, російскїй поць въ Нью Йорку звѣнчавъ п. Владимира П. Полевого зѣ вѣвчиною Мїною. По шлюбѣ она запытала своего мужа чи хоче стати нїгілістомъ, а коли сей еказавъ что нѣ, супруги взяли разводъ.

— Минуло 18. августа 6. р. 125 лѣтъ, якъ російска царица Катарина зломилла присягу и зруйновала заноружску сѣчь, руске войско козацкѣ, а землю порѣдывала своимъ коханкамъ-князямъ: Потемкину, Прозоровскому, Вяземскому и другимъ. Тогды рускїи козаки утѣкли до Туреччины и тамъ зложили зѣдунайску сѣчь въ Добруджѣ.

— Въ Австрії оденъ воикъ перебравъ ся въ бабку одѣжъ и хотѣвъ дезертировать, але въ Краковѣ познала его поліція помимо зголеныхъ вусѣ и арештовала.

— Рускїи бизнесмены, что не хотять дати оголошенїя до „Свободы“, нехай не давають ся, что Русины у нихъ не купуютъ, бо они идуть за тыхъ бизнесменѣвъ примѣромъ. Рѣвно-жъ нашѣ брацтва повинны дати до „Свободы“ имя своего брацтва, предѣдателя и секретаря, а такожъ мѣсце где и часть коли вѣдбувають ся мїтінги. Цѣна за такой оголошенїя дуже низька. Пишѣтъ до редакціи и довѣдаєтесь.

Бувъ си дѣдъ Монька Мавъ ся злогонка: Хаточка соломянна, Шапочка каштанна.

— А їзъ бисъ? — Дай ми. — Робявъ бисъ? — Почкай ни. — А спавъ бисъ? — Ой ба-ба!...

— 331 Провѣдникѣвъ розѣслисьмо 3. октобратымъ людемъ, котрї поплатили напередъ грошѣ. Кто ще не має сѣа пожиточной книжки, нехай сейчасъ купує, бо потѣмъ буде запѣно. Котуе лишь 50 цент.

Въ Англіи при выборахъ большѣсть достаютъ консерватисты, а Лордъ Робертъ именованый гол. командантомъ англ. арміи.

— Агентами „Свободы“ зъ правомъ колектования грошей суть:

Стефанъ Калакува, Jersey City, N. J.
Иванъ Буртинъ, Buffalo, N. Y.
Василь Грѣшко, Northampton, Pa.
Василь Тѣлявскїй, S. S. Pittsburg, Pa.
Алексіи Шармонъ, Shamokin, Pa.
Яковъ Рудань, Elmira Heights, N. Y.
Петро Г. Рончковскїй, Troy, N. Y.
Александръ Патрошъ, St. Louis, Mo.
Г. Дюбианскїй, Plymouth, Pa.
Левъ Монѣта, Lansford, Pa.
Иванъ Котавчикъ, Welter, Pa.
Есть Поступакъ, McAdoo, Pa.
Дим. Ванько, Ansonia, Conn.
Василь Рудко, Winnipeg, Man., Canada.

Редакція.

До страйкуючихъ! Брѣкно ставляю врагамъ въ очи. Лишь въ еднѣсти сила е, Братъ познає что мы хотимъ Легкимъ ся стане труднѣ. Гей до борбы, милы брати! Стѣдно въ кутѣ плакати, Тай на ласку и неласку Врагѣвъ нашихъ чекати, Бо мы дѣти славныхъ батькѣвъ Шануймо-жъ ѣ милы Братя — Не пхаймося въ неволю!

А. И. Дубинскїй.

— Нова книжка вышшла зъ друкѣрнѣ „Свободы“ подѣ загл. „Капиталъ и Прѣця“ — коштує 10 цѣт. Книжку сю повиненъ мати кождый рускїй робітникъ.

Где есть? Анна зъ роду Старукъ пошукує своего мужа Алексѣя Гуратъ, зъ Волѣ горянской, повѣтъ Горлицѣ. Она мешкає въ Troy, N. Y. Мужъ найголоситъ ся на адресу: REV. N. DMYTROW, P. O. Box 30 — Troy, N. Y.

Х—10

Поворотъ зъ агітаціи.

Где летипъ такъ джентельмене, Мовъ за вѣтромъ бѣсноватый? Стань-но хвильку коло мене Щось ты маю запытати!

Такъ фермеръ кричавъ до пана Що гнавъ полемъ якъ обмана.

Хочешь потягъ здоганяти, Чи жене ты чортѣвъ стадо? А той шепнуетъ:

„Нѣ мой брате, Утѣкаю зъ Кольорадо.

Ты чувъ певно за Рузвелта?

Я заступникъ президента.“

Такъ? заступникъ Мекілея,

Вѣшнїй фермеръ вѣдѣчасъ, —

Якъ-же маєсь спина — шїя

И що шкѣра поробляе?

Тамъ васъ чую выбирали

И по людски въ шкѣру дали...

Въ добродѣвъ, що за грошѣ

Любятъ голоса давати,

Або лѣзять мовъ тї воши,

Мекілея попирали,

Сей дарунокъ вартѣсть мае,

Во вѣнъ шкѣру выправляе.

Чалый.

Друкѣрня

„Свободы“

выготовляє дуже точно,

— скоро и дешево —

всякїй рѣчи, якъ :

СТАТУТА ДЛЯ БРАТѢВЪ,

ТИКЕТЫ НА БАЛѢ,

ВОДОЗВЫ,

ЛИСТЫ

и взагалѣ всякїй рѣчи входящї въ

кругъ дѣлѣна друкѣрнѣ, въ мовахъ:

рускої, польскої и словацкої.

Юрко А Прокоповичъ,

погребникъ, готельникъ, и Livery Stable.

— Галѣ на мїтінги и забавы,

201 Jones Str., OLYPHANT, Pa

НАЙЛѢПША ГРОСЕРІЯ въ Олифантѣ

Ковальчикъ и Осеняка

на River Str.

Хлопцѣ и жѣнки купуйте

у нихъ а не пожалуете.

Выробѣдъ брѣтска машлѣ, шапки, водзѣвѣ, корутѣ, униформѣ.

Р. Н. Morgan, 23 N. Main str. SHENANDOH, Pa.

ЧИ НЕ ЗНАСТЕ, ЧТО Семанъ Шитренко

готель и галю на забавы на River str., въ ОЛИФАНТѢ?

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Кожды Русинъ маючїй яку небудѣ потребу въ Нью Йорку, чи въ околїцї, повиненъ вступити до того готеля, бо тутъ достане найздоровшїи и найтаншїи напїткѣвъ всякого рода и порадѣ, де найучше купити ш

ДЛЯ НАШИХ ДТЕЙ.

ORIGIN OF THE TIGER'S STRIPES

A great many years ago, away off in a country called India, there lived a great big yellow tiger. Now, in those days tigers were a beautiful yellow color of all over, and very proud they were of their lovely skins too.

This tiger lived in a deep, dark forest, which was also full of all sorts of other wild animals, such as leopards and monkeys and elephants, and his name was Old Yellow Eye, because he had such beautiful great yellow eyes. But, oh, dear me, he had a most shocking temper and used to fly into such rages and rush about roaring so horribly that all the other beasts were frightened almost out of their wits.

Now, I'm sorry to say that Old Yellow Eye had another very bad habit. He used to eat little monkeys when he felt hungry between meals, just as you eat a cracker sometimes when you are so very hungry you simply can't wait till dinner time.

Well, one day he woke up from a long nap in a thick forest feeling very hungry indeed, and of course it was nowhere dinner time, for the sun was still sending his bright, hot spears down through the thick trees of the

STRIPING OLD YELLOW EYE.

jungle, and it would not be time for dinner until the sun's sister, the round moon, was turning all the open forest glades to silver. Old Yellow Eye got up and stretched himself and gave a low growl and showed all his beautiful white teeth, which in tiger language meant: "Oh, how hungry I am! I could eat a whole elephant!" Then he pushed his way out of the thicket and walked slowly along the path looking for something to eat. It was a long time before he found anything, because all the beasts had moved out of the neighborhood, he was so disagreeable. So he walked and walked, and the longer he walked the hungrier he got, until he was almost ready to fly into one of his passions.

All of a sudden he heard a great noise and chattering going on in a little glade near by, and then he stuck out his long red tongue and licked his lips, saying to himself, "A-a-h, I think I hear my luncheon not far off at last!" Then he crouched down and began to creep through the long grass and bushes toward the monkeys' playground, and when he was near enough he gave a spring and landed among the monkeys, scattering them right and left.

That night if you had been there and had used your sharp eyes well you might have seen light footed little figures flying along in the shadows of the bushes or swinging by long slender tails from tree to tree. These were the monkeys all going to a big meeting which was to be held that night in glade far away from Old Yellow Eye's house. The whole monkey tribe was there, and they all sat around in a big circle, while the ones who were to make speeches sat on a mound in the center of the ring. First the chief monkey, an old gray bearded fellow, arose and said: "Friends and brothers, we are here tonight to decide what shall be done to our enemy, Old Yellow Eye, to punish him for killing and eating our relatives. For years he has worried and chased us from place to place, our children are never safe from him, and our pleasures are spoiled. Something must be done."

After the chief monkey had ended there were many other speeches, and as the first light of day began to creep into the jungle the punishment was decided upon, and ten brave monkeys were chosen to administer it.

The next day as Old Yellow Eye was lying sound asleep in his thicket there came dropping silently down from the trees over his head ten softly moving monkeys carrying leaves of the palm tree full of sticky black stuff which smelled horribly. Then while the tiger still slept they painted him with the sticky paste in long black stripes across his beautiful yellow skin until from the tip of his nose to the tip of his long tail he was striped with black. Only his breast and stomach remained soft and white, because he was lying on them and the monkeys could not reach them. It was all done in a minute, and the little workers were gone.

Pretty soon the dreadful smell and sticky feeling of the paste woke up Old Yellow Eye, and then there was a pretty howl! He was almost wild with rage and fright. Around and around he flew trying to get rid of those awful stripes. He rolled on the ground, he jumped into the air, but all to no purpose. The stripes were there for good. And all the time the monkeys sat up in the trees and were glad to see their enemy in such a fix.

But after awhile Old Yellow Eye grew so tired that he had to crawl into his thicket and go to sleep.

And never after that day could the old tiger catch a monkey, because wherever he went the smell of the paste went with him, so that the monkeys always knew when he was coming and could get out of his way.

And ever since that day tigers have worn stripes.—Agnes Hollingsbee Cleave in Pittsburgh Dispatch.

Two Little Americans.

When Cousin Mabel returned from America, bringing two little Yankee dogs with her, you can imagine how eager the little English cousins were to see them. The puppies were such funny, brown little fellows! They were not mastiffs nor pugs nor spaniels nor like any dogs that the little folks had ever seen before. When they squeaked out their droll, tiny bark and jerked their little bushy tails, the children could not help laughing.

The little fellows were named Yankee and Doodle, and they were a credit to their native country. In fact, they were model puppies. They did not tease the cat nor chase the chickens nor care for any of the tricks that tempt other little dogs into mischief. They never even played with a bone, for, strange to say, they were strict vegetarians.

Perhaps it was because they had seen so much of the world that they were so wise and well behaved. They had come away over the big green ocean, which perhaps looked to them something like the big green prairie.

The first thing they could remember was living in a nice, snug village with hundreds of little playmates. It was a very queer village. The houses were not built, but dug in the ground, and in these houses there was not a man, woman or child, for only families of dogs lived in them. Ah, now you have guessed, have you not, that these dogs were only prairie dogs?

The little Americans seemed to like their English home and lived there very happily till one day a stupid terrier mistook poor Doodle for a rat or squirrel, I don't know which, and put an end to his harmless little life.

Yankee, however, continued to thrive, and Mabel and he were capital friends. He used to climb her knee and poke his little head into her apron pockets for dainties which she bid there for her dear doggie. If he found nothing, he would jerk his little tail and bark so funnily, as if to say, "I want my dinner!"

Now, although Yankee was usually so good, I must confess that once he was guilty of a naughty caper. Mabel's mother had prepared a great number of thick, wadded coverlets for cold weather. They reached from the shelf of the linen closet almost to the ceiling and looked so clean and soft and warm! Yankee thought this would be a fine place for a burrow, so he nibbled his way, alas, through every one of those nice coverlets and cuddled down cozily inside. Perhaps he dreamed that he was snug at home once more in his little hole.

If you ever go to London, you can see Yankee in the great museum where the stuffed animals are kept, for he was a "really, truly" doggie, and his funny little figure has been admired by thousands of little British boys and girls.—YOUTH'S COMPANION.

In Other Terms.

Teacher—Now, boys, express in other words this sentence: "What is the use of complaining?"

Mickey O'Brien—Wot's yuse complain' off?—Philadelphia Inquirer.

Good For a Profit.

"Tommy, if you are not good I'll send you to bed without your supper," said his mother sternly.

Tommy's face assumed an aspect of ingenious inquiry.

"What are you going to have for supper?" inquired the young rascal, who evidently wanted to see if it was worth being good for.

To Keep the Boys Off.

It was the first time Dorothy had seen a street sprinkler.

"Oh, mamma," she exclaimed, with wide open eyes, "just see what that man's got on his wagon to keep the boys from riding on behind!"

Elephant and Whale.

An elephant came to the sea, meaning to take a swim. He splashed rather near the shore and thus accosted him:

"Pry, can you tell, my little friend—I am so big, you see—

If there is any pool about that's deep enough for me?"

A mighty whale raised from the deep a head so huge and tall

The pompous elephant sunk down; he felt exceedingly small.

"Tee," roared the whale, "it's deep enough for me, and so I think

You may find room—if not afraid, Why linger on the brink?"

What Hurt Him.

Little Frank was playing in the kitchen garden when he was stung on the toe by a bee. He raised a perfect warwhoop as he ran to his mamma.

"Oh, mamma! Oh, mamma! My toe, my toe!"

"Why, what in the world is the matter with your toe, Frank?"

"Oh, it's bit! It's stung!"

"Bitten! Stung! How?" cried his mother. "What stung you?"

"A drate bid dy with a splinter in his tail!"

The Little Wildflowers.

The little wildflowers to sleep have gone,

Way down in their cozy beds;

A thick brown blanket of leaves they've drawn

Right over their little heads.

For well they know cold weather's about—

The time when Jack Frost appears—

And that some night, in passing by,

He'll come and bite off their ears.

They know that his partner, Mr. Snow,

Will also in time be down,

For old Mother Nature told them so,

And they know that it must be true.

So, tightly tucked in their beds, they lie

And laugh in their dreams so fair,

To think that neither, in passing by,

Will be able to find them there.

The little wildflowers are tired of play,

And weary of field and sun;

The birds and the bees have gone away,

The song of the rain is done.

So now they nod on their beds of sod,

While winter winds over them sigh,

And sleep so deep, knowing well that God

Will awaken them in the spring.

—James Courtney Chalmers.

ВСЯЧИНА.

— Столѣтніа лодѣ трафляють ся частѣйше мѣж мешканцями полу-дневныхъ околнцъ нѣжъ повночныхъ. И такъ: Нѣмеччина на 55 миліонѣвъ люда має всего 78 столѣт-ныхъ старцѣвъ, а за се Испанія, що лежить о много больше на по-лудне, на 18 миліонѣвъ людности має ихъ 401. Такъ само теплѣй-ша водѣ Нѣмеччины Франція на 40 миліонѣвъ мешканцѣвъ має 213 столѣтнихъ. Найдовшого однакъ вѣку доживають люде въ Сербіи, бо тамъ на 2 и четверть миліона населена є ажъ 575 столѣтнихъ людей.

БРАТЧИКЪ И СЕСТРА.

Б.: — Дячего ты Гануцію не ховаєшь ся подъ лѣшко, якъ мама тебе хочуть бити?

С.: — Тамъ не йде, любый братчанку, бо тамъ тато перавъ ховають ся передъ мамою.

— Въ Римѣ находятъ ся теперь 210 монастырѣвъ и домѣвъ для свѣтского духовенства 187 женскихъ монастырѣвъ, 74 релігійныхъ товариствъ, 50 папскихъ урядѣвъ (званныхъ зъ латинска „uffici“), 182 заведенъ заснованыхъ и веденыхъ духовенствомъ, 100 католическихъ союзѣвъ, комитетѣвъ, братствъ и т. п., остающихъ подъ протекторатомъ кардиналовъ. Загло-ломъ рѣжныхъ духовныхъ институцій має Римъ 803.

НЕЗАДОВОЛЕННЫЙ УЧИТЕЛЬ.

— Отецъ: — Чи вы, паче учителя, задоволенъ зъ мого Петруся?

Учитель: — Не конче, бо здає ся, вѣкъ вродивъ ся въ несчастливъ годъ.

Отецъ: — Якъ то, чи може має коротку память?

Учитель: — Нѣ! память має до-бру, але руки має за довгі.

— Населене Сполуч. Державъ за однихъ 30 лѣтъ больше якъ по-двоило ся, бо коли въ 1870 роцѣ мали они 36.5 миліонѣвъ мешкан-цѣвъ, днѣшъ то число взросло до 76.1 миліонѣвъ.

ДОТЕННА ВОДПОВѢДЬ.

— Слухай Растичъ, сказавъ одпо-го разу князь сербскій Миланъ до своего міністра, правда, що ты за-разъ скоочишь бы въ море, якъ бы я тобѣ се повелѣвъ?

Министеръ вставъ, уклонивъ ся и пустивъ ся до дверей.

— Куда идешь? запытавъ зди-вованый князь.

— Даруйте найиспѣшнѣй пане, але иду навчати ся впередъ пла-вати, водповѣвъ спокѣно Растичъ.

Юліанъ Копилянскій
(ЮЛІАН КОРВАСІАНСКІ)
424 Shamokin str.
ШАМОКІНЪ, ПА.

Перворядный салунъ рускій. — Найлучшій напитокъ можна ту достати, якъ: пи-во на шклянки и бутельки, вина розмаитого гатунку, горѣвки досконали, цигара дуже добрі.

Спѣшѣте Братя Русины до своего братчика Юлька.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ Russian Mercantile Co. Ltd.

— ВЪ —
Shamokin, Pa.
327 Shamokin st.

Найбольшій рускій компанічний сторъ въ Аме-рицѣ. Заложений ще въ роцѣ 1889, а теперь побольшеный, украшений и на ново уряджений. Новый домъ великій, красный, котрый компания ку-пила 1896 року за \$18,000 доказує, що може ком-панічна работа. — Всѣ ро-зумні Русины належать до тои-компаніи, купують зъ своего власно-го стору значить, симагають самыхъ себе. — Мѣсячно обертає сторъ сумою \$2000.

Заряжає нимъ:

Теодоръ Федько

ТЯЖКА ВОДПОВѢДЬ.

Одинъ зъ читателей въ лондон-ской „Westminster Gazette“, котрый точно перечитывавъ всѣ „справозданія зъ трансвалейской пойн-ны, жалувавъ ся опосля въ стать надбсаной сѣй редакціи, що унавъ жертвою ошуки. Згаданий читатель записувавъ собѣ всѣ допесеня ча-сописи про сираты Бурѣвъ и вкѣн-ци обчисливъ, що Бурѣвъ погнѣло 250 тысячъ. Въ виду того, що во-енніи силы Бурѣвъ выносили всего 50 тысячъ, радъ бы вѣтъ знати, звѣдки взяло ся прочихъ 200 ты-сячъ? Для редакціи було се пытане не маляымъ клиномъ, якого ніякъ не могла выбити.

НА ДОСЛАНЕ.

Карась-Ворона.

На берегу рѣки великолѣпной Дона, Среди Донскихъ прославленныхъ богатыхъ реи, Съ протухнаго яйца родилась въ свѣтъ ворона

И дали нѣя карась воронѣ сей.

Кой-какъ въ башку воронѣ азбуку вдобавил,

Не человѣческимъ терпениемъ запасався,

Не говоритъ, (гдѣ ей!) а каркать научилъ

И, наконецъ, на службу поступилъ карась.

Увы! Умомъ воронѣ Богъ не надѣлялъ...

И не понимая, что оупъ родилась вѣдомъ,

Карась себя царемъ, всѣхъ птицъ вообра-зилъ

И въ облака орлинымъ возлетѣлъ по-томъ...

Не быть орломъ, воронѣ, — какъ не быть ей паномъ,

Съ протухнаго яйца въ конюшій наро-дась,

И хамъ, одѣтый бариномъ, все будетъ ха-момъ,

Не смѣть съ него въ нутро проникнувшую грязь.

Д. Н.

РУСКІЙ ПИВЕЦЬ

Игнатій Березнякъ

— робить —

добры черевки и тано.

За роботу ручить.

516 E. Pine str.,

ШАМОКІНЪ, ПА.

Першій, рускій салунъ и РЕСТАВРАЦІЯ ВЪ ПІТСБУРГѢ, ПА.

АЛЕКСАНДРА ФЕДОРЧАКА.

Масъ вѣтъ гонимый салунъ, до може до-статнъ напитокѣвъ всякого рода, а при томъ утриме реставрацію, до може до-статнъ всѣлякого їдженя. Салунъ Алекс. Федорчака вѣтъ лавъ „народный готель“, вѣтъ при Carson Str. No 716 нѣжъ 7 а 8 улицѣ недалеко руской церкви.

PATENTS
C. A. SNOW & CO.
PATENT LAWYERS,
WASHINGTON, D. C.

Йосефъ Пейко
рускій готельникъ
— Cor. Commercial & Franklin Street —
въ ШАМОКІНЪ, ПА.

Запрошує всѣхъ Русинѣвъ до себе на свѣже пиво и добру віску. Хотите добре забавити ся, идѣте до Пейки. Чекаєшь на „стриткару“, зай-ди до Пейки, а нѣколи не сиѣздишь ся, бо она йде шо-при самѣй дверѣ.

Одень зъ наибольшихъ броварѣвъ въ Америцѣ.
ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СНО-СѢВЪ, БЕЗЪ ВСЯКИХЪ ПРИМѢШОКЪ.
Хто лишь разъ по-коштує сего пива, то нишого вже не хоче пияти.
Голова водѣ него нѣколи не болитъ, бо есть здорове и по-живно.
НЕ ТРЕБА ЕГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО ДОБРЕ САМО ЗА СЕБЕ ГОВОРЯТЪ.
E. ROBINSON'S SONS,
LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.
Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.

Иванъ Глова
JOHN GLOWA
(POSTMASTER)
Excelsior, Pa.
ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.
Всякий потрѣбнй рѣчъ до житя, якъ такожъ можна купити убраня майнерскы и зпачный.
Посылає такожъ грошѣ до всѣхъ частей свѣта, скоро, тано и безопасно.
Продає шифкарты.
Не водѣ нинѣ вже знаютъ люде солідного Ивана Глову.

T. TALPASZ
ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ
РУСКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ
— и —
ГОТЕЛЬНИЧІЙ
246 Pearl Str.
Shamokin, Pa.
Недалекъ руской площади.
РЕСТАВРАЦІЯ и КА-ВЯРНЯ.
* TROMETTE'S *
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
ШАМОКІНЪ, ПА.
выпротив National Bank.
Свѣдана. Обѣды, Вечерѣ
Въ кождѣмъ часѣ можна достати такъ горячъ якъ и зимнй перекуска. Потравы прилагодженъ на европейскій способъ, дуже смачно. Услуга солідна. Окремъ комнаты для роднѣи. Найлучшій вина, пива, лікеры, горѣвки и всѣ можливый напитки. Цѣна дуже мала.
Хто бы манъ деяке пра-во най не ходитъ по поку-ныхъ жидѣвскихъ „тлу-мачахъ“, але най удасть ся до правдивого ад-воката Вилиама Воколе-ка. Вѣтъ залагоджує всякы справы въ судѣ ту и въ старѣмъ краю. Зъ нимъ можна розмовити ся по руски.
Адресъ его такіиъ
W. Vokolek
ATTORNEY AT LAW,
502 Lackawanna Ave.
COR. WASHINGTON AVE
Scranton, Pa.

Купуйте книжки и газеты!
Толстой. Воскресение. Романъ, 85 цнт. въ оправѣ \$1.35
„ Воскресение съ рис. въ 2 т. \$2.20
въ оправѣ 2.75
„ Жизнь и учение Ісуса 18
„ Что такое искусство 21
„ О борьбѣ со зломъ 21
Финляндскій разгромъ. Сборникъ 40
Студенческое движение 43
Сибирякъ. Студенческое движение въ Россіи 8
Забаръ. О союженіи оружіи 16
Конференція въ Гаагѣ 11
Госетъ. Правда о бібліи 81
Рабочее діало въ Россіи 17
Очерки изъ исторіи англ. раб. союзѣвъ 22
Что такое государственныя преступленія 8
Листки Свободнаго Слова, Нр. 13 14 по 16
Слободная мысль Нр. 4 и 5, 1899, Нр. 1—4 11
1900 по 11
Накаунтъ Нр. 11—15 по 11
За почту платимо самѣй.
Адресуєте:
A. Wasserman,
29 Clinton str. near Stanton str.
NEW YORK, CITY.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ СТОРЪ, ЗЪ УБРАНЕМЪ НА ЦѢЛЫЙ ОЛИФАНТЪ, ПА.
Юріа Хвляка.
Хто хоче мати добре и красне убранє, а ще до того за таний грошѣ, то нѣй йде купувати до Ю. Хвляка, во нѣй не забуде взяти и грошей зъ собою, бо тамъ усе cash.
Продає вѣтъ такожъ „шиф-карты“ и посылає грошѣ до всѣхъ частей свѣта. — Идѣте до старого знакомого!

Гавріилъ Малинякъ
Гуртовный складъ (Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.
Має за вѣдѣ на скла-дѣ свѣже, добре пиво въ великихъ и малыхъ бочѣв-кахъ зъ наилучшихъ бров-арѣвъ, горѣвки и лікеры найльшого гатунку.
Братя! заможайте у сво-го!

O. Murdza & Bro s
46. Second st.
MT. CARMEL, PA.
О. МУРДЗА и БРАТЯ.
Сторъ зносмотреный най-лучшими товарами, спрово-дженными въ возрастъ зъ пош-ридныхъ складѣвъ. Живитъ вѣтъ, майже всѣхъ Русинѣвъ въ Mt. Carmel. Продає такожъ майнерскы одижи и посылає грошѣ до старѣмъ краю тано, точно, скоро и безопасно.

J. BOBKOWSKI
ПЕДІЕРЕМІЯ ПОХО-РОНѢВЪ
Вышыває такожъ „сердечки“ на по-ронѣ, крестыны и всѣля по ду-же изысканъ ибѣвъ.
PEARL and MULBERRY at SHAMOKIN PA

Dr. John Szlupas
421 Penn. Ave.
SCRANTON, PA.
Знаменитый лікаръ. Довголѣтня пра-тика дали ему способиє стати добрыиъ лікарѣмъ. Лѣчать усильно всякого рода хоробы. Має такожъ свою власну анти-ду, въ котрой виробляють ся дуже добры и помѣщи лікарства.
Розмовити ся по руски, литовски, польски и по англійски. — На цѣлѣй око-лицы знаютъ добре Шлюпає.

Dr. S. Blumberg,
1716 Carson str.
Pittsburg, Pa.
Кождый то знає, що въ Америцѣ шукають за такимъ докторомъ, котрый покончивъ свои науки въ старѣмъ краю. Д-ръ Шлюмбергъ вивчивъ ся за лікаря на университетѣ въ Вар-шавѣ, а зложивши испитъ державный въ Филадельфіи, освѣтъ въ Пітсбургу. Дуже добрый докторъ. Розмовити ся можна по руски, нѣмецки, англійски и польски.

РУСКІЙ КРАВЕЦЬ.
Въ Шамокінѣ, ПА. мешкає рускій кравецъ
ПЕТРО КУЗМИЧЪ
146 Lincoln str.
Робить вѣтъ ислѣкыи убраня мужской складию и дешево.
Хто у него замѣтитъ убранє, нѣколи не покажує.

Учѣте ся, братя мой! И чужому научайтесь,
Думайте читайте, И своего не дурайтеся!

Т. Шевченко.

Всюды нѣвѣчить ся правда, Въ вашихъ лишь сердцяхъ, о братя,
Всюды панує брехня, Най не повстане вона!

Ив. Франко.